

WYROK ZAOCZNY

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 września 2014 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia we Wrocławiu w Wydziale V Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Michał Kupiec

Protokolant: Milena Pasko

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej dla Wrocławia Stare Miasto Witolda Maćkowskiego

po rozpoznaniu w dniu 10 września 2014 roku we Wrocławiu

na rozprawie sprawy: **Ł. R.**

syna K. i E. z domu F.

urodzonego w dniu (...) w T.

PESEL (...)

oskarżonego o to, że:

w dniu 9 marca 2014 roku we W., będąc w stanie nietrzeźwości, przy zawartości 1,54 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, kierował pojazdem mechanicznym marki C. (...) o nr rejestracyjnym (...) będąc w ruchu lądowym,

tj. o czyn z art. 178 a § 1 kk;

* * * * *

I. uznaje oskarżonego **Ł. R.** za winnego tego, że w dniu 9 marca 2014 roku we W., będąc w stanie nietrzeźwości, przy zawartości 1,54 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, kierował pojazdem mechanicznym marki C. (...) o nr rejestracyjnym (...) w ruchu lądowym, przy czym był uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Nysie z dnia 24 listopada 2010 r. sygn. akt II K 1850/10 za czyn z art. 178 a § 1 kk, tj. uznaje oskarżonego Ł. R. za winnego popełnienia występkę z art. 178 a § 1 i 4 kk i za to na podstawie art. 178 a § 4 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 i 4 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres 4 (czterech) lat próby;

III. na podstawie art. 71 § 1 kk wymierza oskarżonemu karę grzywny w wysokości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) zł;

IV. na podstawie art. 63 § 1 kk zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonej kary grzywny okres jego zatrzymania od dnia 9 marca 2014 r. do dnia 10 marca 2014 r., przyjmując że jeden dzień zatrzymania równy jest dwóm stawkom dziennym grzywny;

V. na podstawie art. 42 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 (trzech) lat

VI. na podstawie art. 63 § 2 kk zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 9 marca 2014 r. do dnia 10 września 2014 r.;

VII. na podstawie art. 49 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 200 (dwustu) zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej;

VIII. na podstawie art. 624 kpk i art. 17 ustawy o opłatach w sprawach karnych zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów postępowania, obciążając nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy ustalił:

W dniu 8 marca 2014 r. Ł. R. pojechał samochodem po zakupy. Na terenie sklepu spotkał znajomych, których dawno nie widział i spożywał z nimi znaczne ilości alkoholu. Około godziny 1.00 – 2.00 w dniu 9 marca 2014 r. zadzwoniła do niego żona. Wtedy postanowił wrócić do domu. Jechał ze sklepu samochodem C. (...) nr rej. (...) przez około 2 km. Gdy wjeżdżał na pl. (...), nie sygnalizując odpowiednio zamiaru skrętu, został zauważony przez funkcjonariuszy Policji, którzy dokonali jego kontroli i przeprowadzili badania stanu jego trzeźwości z wynikiem 1,54 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu o godzinie 2.24, a 1,52 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu o godzinie 2.43.

(dowód: zeznania D. K. k. 2, k. 46v;

wyjaśnienia Ł. R. k. 19 – 20;

protokół zatrzymania k. 5;

protokół badania alkomatem k. 6;

świadcstwo wzorcowania alkomatu k. 7)

Ł. R., urodzony w dniu (...) ma na utrzymaniu żonę i syna w wieku 7 lat. W marcu 2014 r. jego żona była w kolejnej ciąży. Utrzymuje się z prac dorywczych, zarabiając około 1.000 zł miesięcznie. Nie był leczony psychiatrycznie, neurologicznie, ani odwykowo.

Ł. R. był uprzednio karany wyrokiem Sądu Rejonowego w Nysie z dnia 24 listopada 2010 r. sygn. akt II K 1850/10 za czyn z art. 178 a § 1 kk, popełniony w dniu 6 sierpnia 2010 r., na karę grzywny w wysokości 150 stawek dziennych po 10 zł każda. Wymierzono mu również zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych w zakresie kategorii B na okres 2 lat.

(dowód: wyjaśnienia Ł. R. k. 18 – 19

informacja z K. k. 25, k. 37;

odpis wyroku k. 26)

W toku postępowania przygotowawczego oskarżony Ł. R. w całości przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśniał (k. 19 – 20), że w dniu 8 marca 2014 r. pojechał samochodem do sklepu po zakupy. Był wtedy trzeźwy i nie zamierzał pić alkoholu. W sklepie spotkał jednak swoich kolegów, z którymi od dawna się nie widział i w czasie rozmowy spożywał z nimi alkohol. Przez kilka godzin wypił około 10 piw. Oskarżony wyjaśniał, że w pewnym momencie zadzwoniła do niego żona, która była w ciąży i wtedy postanowił wrócić do domu. Wsiadł do samochodu i zaczął jechać. Podał, że sklep był oddalony o około 2 km od miejsca jego zamieszkania. Oskarżony wyjaśniał, że jechał w nocy, na drodze nie było ruchu pojazdów. Około 200 m od domu został zatrzymany przez Policję.

Sąd Rejonowy zważył:

Sprawstwo i вина oskarżonego Ł. R. nie budziły wątpliwości, natomiast należało w ograniczonym zakresie dokonać modyfikacji opisu i kwalifikacji prawnej przypisanego oskarżonemu czynu, z uwagi na jego uprzednią karalność za występki z art. 178 a § 1 kk.

Jak wynikało z zeznań interweniującego Policjanta D. K. (k. 2, k. 46v) w dniu 9 marca 2014 r. około 2.20 razem z towarzyszącym mu funkcjonariuszem L. S., zauważył jak oskarżony poruszając się samochodem C. (...) nr rej. (...) z zaparowanymi szybami, skręcił w pl. (...) nie sygnalizując takiego manewru kierunkowskazem, wobec czego postanowili dokonać jego kontroli. Okazało się wtedy, że oskarżony jest nietrzeźwy, miał 1,54 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu w pierwszym badaniu, a 1,52 mg/l w drugim badaniu. Z zeznań D. K. wynikało zatem ponad wszelką wątpliwość, że oskarżony kierował samochodem w ruchu drogowym, jak również że był w tym czasie nietrzeźwy, a także że nie zachowywał przepisów prawa o ruchu drogowym.

Dokonując ustaleń faktycznych w sprawie Sąd oparł się również na protokole zatrzymania (k. 5), potwierdzającym jednoznacznie dane zatrzymanego kierującego oraz godzinę dokonania zatrzymania, jako moment w którym przestał prowadzić pojazd.

Ustaleń co do stopnia nietrzeźwości Ł. R. Sąd dokonał na podstawie protokołu badania alkomatem (k. 6), który nie był przez niego w żaden sposób kwestionowany. Urządzenie było sprawne, posiadało aktualne świadectwo wzorcowania (k. 7). Oskarżony podpisał protokół badania bez zastrzeżeń. Skoro w okresie bezpośrednio przed badaniem alkomatem oskarżony nie pił alkoholu, a badania wykazywały tendencję spadkową, oznacza to, że oskarżony znajdował się w fazie eliminacji alkoholu z organizmu, a tym samym z całą pewnością, gdy prowadził samochód miał nie mniej niż 1,54 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

Stan faktyczny w sprawie Sąd ustalił również na podstawie wyjaśnień samego oskarżonego Ł. R. (k. 19 – 20), który podawał przecież, że wracał samochodem ze sklepu do domu po tym, gdy wspólnie ze znajomymi wypił przez kilka godzin bardzo dużą ilość alkoholu. Oskarżony podawał, że jechał przez około 2 km i został zatrzymany przez Policję około 200 m od domu. Jego wyjaśnienia korespondują z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym i nie ma podstaw, aby odmawiać im wiarygodności.

Nie budziło zatem żadnych wątpliwości, że Ł. R. w dniu 9 marca 2014 roku we W., będąc w stanie nietrzeźwości, przy zawartości 1,54 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, kierował pojazdem mechanicznym marki C. (...) o nr rejestracyjnym (...) w ruchu lądowym.

Jest zatem niewątpliwe, że oskarżony prowadził samochód w stanie nietrzeźwości, który w świetle art. 115 § 16 kk zachodzi, gdy zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg, albo prowadzi do stężenia przekraczającego tą wartość. Należy przy tym podkreślić, że przestępstwa opisanego w art. 178 a § 1 kk dopuszcza się ten, kto znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny na w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym. Przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. jest przestępstwem formalnym, polegającym na prowadzeniu pojazdu w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego. Sam fakt prowadzenia pojazdu w takim stanie pociąga za sobą odpowiedzialność z tego przepisu, chociażby pojazd był prowadzony prawidłowo i kierujący nie prowadziłby konkretnego niebezpieczeństwa. Tym samym oskarżony prowadząc w dniu 9 marca 2014 r. samochód w stanie nietrzeźwości, posiadając 1,54 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, swoim zachowaniem wypełnił znamiona przestępstwa opisanego w art. 178 a § 1 kk.

Sąd ustalił, że oskarżony dopuścił się przypisanego mu czynu w sposób zawiniony. Wina oskarżonego polegała mianowicie na tym, że mając możliwość rozpoznania bezprawności swojego czynu i zachowania się zgodnie z normami prawnymi, podjął decyzję o prowadzeniu samochodu w ruchu drogowym, wiedząc że znajduje się w stanie nietrzeźwości.

Jak przy tym wynikało z karty karnej (k. 25, k. 37) oraz odpisu wyroku (k. 26) Ł. R. był uprzednio karany wyrokiem Sądu Rejonowego w Nysie z dnia 24 listopada 2010 r. sygn. akt II K 1850/10 za czyn z art. 178 a § 1 kk, popełniony w dniu 6 sierpnia 2010 r., na karę grzywny w wysokości 150 stawek dziennych po 10 zł każda. Wymierzono mu również zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych w zakresie kategorii B na okres 2 lat. Oznacza to, że Ł. R. popełnił czyn, za który został skazany w sprawie II K 1850/10, już po wejściu w życie przepisu art. 178 a § 4 kk i ponosi wobec tego

odpowiedzialność w ramach kwalifikowanego typu tego przestępstwa. Z tych powodów Sąd przypisał oskarżonemu popełnienie występku z art. 178 a § 1 i 4 kk.

Wymierzając oskarżonemu karę, Sąd miał na uwadze m.in. postać zamiaru sprawcy, który działając w zamiarze bezpośrednim, a więc rozpoznając możliwość realizacji znamion przestępstwa z art. 178 a § 1 kk chciał je popełnić. Nadto Sąd uwzględnił znaczną społeczną szkodliwość przypisanego oskarżonemu czynu, który godzi jednocześnie w bezpieczeństwo komunikacji oraz potencjalnie w życie i zdrowie ludzkie. Czyn oskarżonego wyrażał bowiem lekceważenie przez oskarżonego prawa i bezpieczeństwo uczestników ruchu, a tym samym lekceważenie ludzkiego życia i zdrowia. Jest oczywistym, że prowadzenie samochodu w stanie nietrzeźwym 1,54 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, w centrum W., nawet w godzinach nocnych, na znacznym odcinku drogi takie niebezpieczeństwo stwarza. Jest to niebezpieczeństwo realne, nie tylko dla oskarżonego, ale i nieokreślonej bliżej liczby osób trzecich i ich mienia. Oskarżony jechał przy tym samochodem z zaparowanymi szybami, nie włączył kierunkowskazu wykonując manewr skrętu. Był przy tym uprzednio karany za taki sam występki. Oskarżony czynu tego dopuścił się, z pełną świadomością jego bezprawności. Wina oskarżonego była wobec tego wysoka. Dlatego mimo, że oskarżony prowadził samochód w nocy, a wówczas natężenie ruchu pojazdów jest mniejsze, Sąd uznał że konieczne jest wymierzenie mu kary pozbawienia wolności w wymiarze 1 roku. Zdecydowanie niewystarczające byłoby orzeczenie wobec niego kar innego rodzaju, w tym kary grzywny.

Sąd miał na uwadze, że co do zasady zgodnie z art. 69 § 4 kk w przypadku skazania za czyn z art. 178 a § 4 kk należy sprawcy wymierzyć karę bezwzględną. Niemniej w niniejszej sprawie zachodziły szczególne okoliczności, opisane w powołanym przepisie, przemawiające za warunkowym zawieszeniem wykonania wymierzonej kary pozbawienia wolności. Ustawa nie wskazuje przy tym jakie konkretnie okoliczności mogą zostać uznane za szczególne, wyjątkowo uzasadnione. Za takim rozwiązaniem przemawiają w pierwszej kolejności względy humanitarne. Oskarżony jest jedynym żywicielem rodziny. Ma na utrzymaniu żonę i dwójkę małoletnich dzieci. Pozbawienie ich jedynego źródła utrzymania, a także pozbawienie dzieci w takim wieku kontaktu z ojcem, byłoby niezwykle destruktywne dla rodziny oskarżonego i dotykałoby osób, które nie ponoszą winy za jego czyn. Po wtóre Sąd miał na uwadze, że oskarżony był wcześniej karany za czyn z art. 178 a § 1 kk, ale było to jedyne skazanie. Jeżeli był karany wcześniej, to takie skazania uległy zatarciu. Co do zasady w praktyce orzeczniczej kary bezwzględne pozbawienia wolności wobec nietrzeźwych kierowców orzeka się w przypadku kilkukrotnego skazania. Sąd uwzględnił również, że skazanie wyrokiem Sądu Rejonowego w Nysie sygn. akt II K 1850/10 za czyn z art. 178 a § 1 kk miało miejsce w dniu 24 listopada 2010 r., zatem ponad 3 lata temu, a czyn ten miał mniejszą szkodliwość społeczną, skoro po pierwsze oskarżonemu wymierzono tylko karę samoistną grzywny, a po wtóre miał wówczas 0,66 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Powyższe okoliczności musiały zostać uwzględnione na gruncie ustalenia skutków, jakie powinny dotknąć oskarżonego z tytułu wypełnienia przez niego dyspozycji art. 178 a § 4 kk. Sąd podkreśla również, że oskarżony w całości przyznał się do winy, wyraził skruchę z powodu popełnionego przestępstwa. Po wtóre okoliczności takie jak wysoki stan nietrzeźwości oskarżonego i fakt uprzedniej karalności za taki sam czyn Sąd uwzględnił przy wymiarze zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych oraz kary pozbawienia wolności. Ze zgromadzonego materiału dowodowego nie wynika przy tym, żeby oskarżony pomimo znacznego stopnia upojenia alkoholowego, stworzył bezpośrednie niebezpieczeństwa dla życia lub zdrowia innych osób albo ich mienia. Z tych powodów Sąd warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na stosunkowo długi okres próby, tj. 4 lat.

Z uwagi na uprzednią karalność oraz wysoki stopień nietrzeźwości oskarżonego, Sąd wymierzył mu również z mocy art. 71 § 1 kk karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych po 10 zł każda. Na poczet orzeczonej kary grzywny zaliczano okres zatrzymania oskarżonego, zgodnie z dyrektywą art. 63 § 1 kk.

Niezależnie od wymierzenia oskarżonemu kary pozbawienia wolności, z mocy art. 42 § 2 kk konieczne stało się orzeczenie wobec oskarżonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych. W ocenie Sądu fakt prowadzenia samochodu w centrum W., znaczny stan nietrzeźwości oskarżonego, który przekraczał 1,54 promila alkoholu w wydychanym powietrzu, przemawia za orzeczeniem wobec niego zakazu prowadzenia wszelkich

pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 lat. Taki wymiar przedmiotowego środka karnego jest w przekonaniu Sądu wystarczający z uwagi na opisane wyżej dyrektywy wymiaru kary.

Ponadto Sąd wymierzył oskarżonemu świadczenie pieniężne w kwocie 200 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej, co dodatkowo powinno oddziaływać na oskarżonego wychowawczo.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 624 kpk i art. 17 ustawy z dnia 23.06.1967 r. o opłatach w sprawach karnych, uznając że obciążenie go dodatkowo kosztami procesu byłoby w świetle aktualnych zarobków oskarżonego nadmiernie dla niego uciążliwe.